01001201906950024

4105

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ — Αρ. Φύλλου 120

19 Ιουνίου 1995

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2312

Κύρωση Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Τυνησίας περί εκδόσεως και δικαστικής συνδρομής σε ποινικές υποθέσεις.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η Σύμβαση μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Τυνησίας περί εκδόσεως και δικαστικής συνδρομής σε ποινικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 6 Ιουλίου 1994, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο στην ελληνική και γαλλική γλώσσα έχει ως εξής:

Σ Υ Μ Β Α Σ Η
ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΑΙ
ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΤΥΝΗΣΙΑΣ
ΠΕΡΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΣΕ ΠΟΙΝΙΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

Ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας
και
Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας της Τυνησίας,

Επιθυμούντες τη διατήρηση και σύσφιξη των σχέσεων μεταξύ των δύο χωρών και κυρίως τη ρύθμιση των σχέσεων μεταξύ των δύο χωρών στον τομέα της έκδοσης και της δικαστικής συνδρομής σε ποινικές υποθέσεις, συμφώνησαν να συνάψουν Σύμβαση και όρισαν προς το σκοπό αυτόν ως πληρεξούσιους:

Ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας
τον κ. Γεώργιο ΚΟΥΒΕΛΑΚΗ
και
Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας της Τυνησίας
τον κ. Sadok CHAABANE

Οι πληρεξούσιοι, αφού αντήλλαξαν τα πληρεξούσιά τους, αναγνωρισθέντα κατά τους απαιτούμενους τύπους, συμφώνησαν τις ακόλουθες διατάξεις:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι
ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΕ ΠΟΙΝΙΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

Άρθρο 1
Υποχρέωση συνδρομής

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη υποχρεώνονται να παρέχουν αμοιβαία δικαστική συνδρομή σε κάθε ποινική υπόθεση, σύμφωνα με τους κανόνες και υπό τους όρους που καθορίζονται από τα ακόλουθα άρθρα.

Άρθρο 2
Εξαιρέσεις

Δεν θα παρέχεται δικαστική συνδρομή:

α) Εάν η αίτηση αφορά παραβάσεις που θεωρούνται από το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση είτε ως πολιτικές παραβάσεις είτε ως σχετικές με το είδος αυτό είτε ως παραβάσεις που αφορούν μόνο παραβίαση στρατιωτικών υποχρεώσεων.

β) Εάν το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση κρίνει ότι η εκτέλεση της αίτησης μπορεί να βλάψει την κυριαρχία, την ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη του.

Άρθρο 3
Αιτιολόγηση της άρνησης

Κάθε άρνηση παροχής δικαστικής συνδρομής θα αιτιολογείται.

Άρθρο 4
Εκτέλεση των αιτήσεων

1. Το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση θα εκτελεί, σύμφωνα με τον προβλεπόμενο από τη νομοθεσία του τύπο, τις σχετικές με ποινική υπόθεση αιτήσεις δικαστικής συνδρομής που θα του αποστέλλονται από τις αρμόδιες αρχές του αιτούντος Κράτους και που θα έχουν ως αντικείμενο την εκτέλεση ανα-

κριτικών πράξεων και την κοινοποίηση αντικειμένων, φακέλων ή εγγράφων.

2. Το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση θα μπορεί να διαβιβάζει μόνο επικυρωμένα αντίγραφα των φακέλων ή των εγγράφων που ζητήθηκαν. Ωστόσο, εάν το αιτούν Κράτος ζητά ρητά την κοινοποίηση των πρωτοτύπων, θα δίνεται συνέχεια στην αίτηση αυτή στο μέτρο του δυνατού.

Άρθρο 5
Παράδοση των αντικειμένων

1. Το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση θα μπορεί να αναβάλλει την παράδοση των αντικειμένων, φακέλων ή εγγράφων των οποίων ζητείται η κοινοποίηση, εάν του είναι απαραίτητα για μια εκκρεμή ποινική διαδικασία.

2. Τα αντικείμενα, καθώς και τα πρωτότυπα των φακέλων και εγγράφων, που θα έχουν κοινοποιηθεί σε εκτέλεση μιας αίτησης δικαστικής συνδρομής, θα επιστρέφονται όταν θα είναι δυνατόν από το αιτούν Κράτος στο Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, εκτός εάν εκείνο το αρνηθεί.

Άρθρο 6
Επίδοση δικογράφων και αποφάσεων σε ποινικές υποθέσεις

1. Το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση θα προβαίνει στην επίδοση των δικογράφων και των αποφάσεων σε ποινικές υποθέσεις, που θα του αποστέλλονται για το σκοπό αυτόν από το αιτούν Κράτος. Η επίδοση αυτή θα πραγματοποιείται με απλή διαβίβαση του δικογράφου ή της απόφασης στον παραλήπτη.

Εάν το αιτούν Κράτος το ζητά ρητά, το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση θα πραγματοποιεί την επίδοση σύμφωνα με έναν από τους τύπους που προβλέπονται από τη νομοθεσία του για ανάλογες επιδόσεις ή σύμφωνα με έναν ειδικό τύπο που θα συμβιβάζεται με τη νομοθεσία αυτή.

2. Η πραγματοποίηση της επίδοσης θα αποδεικνύεται με ένα αποδεικτικό που θα φέρει ημερομηνία και υπογραφή του παραλήπτη ή με δήλωση της αρμόδιας αρχής του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, που θα βεβαιώνει την πράξη, τον τύπο και την ημερομηνία της επίδοσης. Το ένα ή το άλλο από αυτά τα έγγραφα θα διαβιβάζεται αμέσως στο αιτούν Κράτος.

3. Εάν δεν ήταν δυνατόν να πραγματοποιηθεί η επίδοση, το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση θα γνωστοποιεί αμέσως την αιτία στο αιτούν Κράτος.

Άρθρο 7
Κλήση μαρτύρων και εμπειρογνωμόνων

Ο μάρτυρας ή ο εμπειρογνώμονας που δεν θα έχει ανταποκριθεί σε μια κλήση για εμφάνιση, της οποίας έχει ζητηθεί η επίδοση, δεν θα υπόκειται, ακόμη και αν η κλήση αυτή περιέχει απειλή, σε καμιά κύρωση ή αναγκαστικό μέτρο, εκτός εάν μεταβεί στη συνέχεια με τη θέλησή του στο έδαφος του αιτούντος Κράτους και κληθεί κανονικά εκ νέου.

Άρθρο 8
Έξοδα ταξιδίου και παραμονής

1. Τα έξοδα ταξιδίου και παραμονής θα χορηγούνται στο μάρτυρα ή τον εμπειρογνώμονα, σύμφωνα με τις διατιμήσεις και τους κανονισμούς που ισχύουν στη χώρα όπου πρέπει να λάβει χώρα η ακρόαση.

2. Η αίτηση επίδοσης της κλήσης ή η ίδια η κλήση θα πρέπει να αναφέρει σε ποιο μέτρο η αρμόδια αρχή του αιτούντος Κράτους θα αποδώσει κατά προσέγγιση στο μάρτυρα ή τον εμπειρογνώμονα τα έξοδα ταξιδίου και παραμονής και θα καταβάλει ενδεχομένως τις αποζημιώσεις.

Οι προξενικές αρχές του αιτούντος Κράτους πρέπει να προκαταβάλουν στο μάρτυρα ή τον εμπειρογνώμονα, κατόπιν αιτήσεώς του, όλα ή μέρος των εξόδων ταξιδίου και παραμονής.

Άρθρο 9
Παρουσία κρατουμένων μαρτύρων για κατάθεση

1. Κάθε κρατούμενος, του οποίου ζητείται από το αιτούν Κράτος η προσωπική παρουσία ως μάρτυρα ή κατ' αντιπαράσταση, θα μεταφέρεται προσωρινώς στο έδαφος όπου θα πρέπει να λάβει χώρα η ακρόαση, υπό τον όρο της επιστροφής του εντός της καθοριζόμενης από το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση προθεσμίας και με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 10, στο μέτρο που αυτές μπορούν να εφαρμοστούν.

Η μεταφορά μπορεί να μη γίνει αποδεκτή:

α) εάν ο κρατούμενος δεν συγκατατίθεται,

β) εάν η παρουσία του είναι απαραίτητη σε μια ποινική διαδικασία που διεξάγεται στο έδαφος του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση,

γ) εάν η μεταφορά του μπορεί να παρατείνει την κράτησή του ή

δ) εάν άλλοι επιτακτικοί λόγοι αντιτίθενται στη μεταφορά του στο έδαφος του αιτούντος Κράτους.

2. Ο κρατούμενος που μεταφέρεται θα πρέπει να παραμένει υπό κράτηση στο έδαφος του αιτούντος Κράτους, εκτός εάν το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση ζητήσει την αποφυλάκισή του.

Άρθρο 10
Ασυλία

1. Κανένας μάρτυρας ή πραγματογνώμονας, ανεξαρτήτως της υπηκοότητάς του, ο οποίος εμφανίζεται μετά από κλήση ενώπιον των δικαστικών αρχών του αιτούντος Κράτους, δεν θα μπορεί να διώκεται, να κρατείται ή να υποβάλλεται σε οποιονδήποτε περιορισμό της ατομικής του ελευθερίας στο έδαφος του Κράτους αυτού για πράξεις ή καταδίκες που προηγήθηκαν της αναχώρησής του από το έδαφος του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

2. Κανένα πρόσωπο, ανεξαρτήτως της υπηκοότητάς του, το οποίο έχει κληθεί ενώπιον των δικαστικών αρχών του αιτούντος Κράτους, για να απολογηθεί για τις πράξεις για τις οποίες αποτελεί αντικείμενο διώξεων, δεν θα μπορεί να διώκεται εκεί, να κρατείται ή να υποβάλλεται σε οποιονδήποτε άλλο περιορισμό της ατομικής του ελευθερίας για πράξεις ή καταδίκες που προηγήθηκαν της αναχώρησής του από το έδαφος του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση και δεν αναφέρονται στην κλήση.

3. Η ασυλία που προβλέπεται στο παρόν άρθρο θα παύει, εάν ο μάρτυρας, ο εμπειρογνώμονας ή το διωκόμενο πρόσωπο, έχοντας τη δυνατότητα να εγκαταλείψει το έδαφος του αιτούντος Κράτους επί τριάντα

(30) συνεχείς ημέρες, εφόσον η παρουσία του δεν απαιτείται πλέον από τις δικαστικές αρχές, παραμένει εν τούτοις στο έδαφος αυτό ή επιστρέφει σε αυτό, αφού το έχει εγκαταλείψει.

Άρθρο 11
Κοινοποίηση αποσπασμάτων ποινικού μητρώου

1. Οι ζητούμενες σε μια ποινική υπόθεση πληροφορίες από το ποινικό μητρώο θα κοινοποιούνται στο ίδιο μέτρο, όπως εάν είχαν ζητηθεί από μια δικαστική αρχή του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

2. Οι προερχόμενες από ένα αστικό δικαστήριο ή από μια διοικητική αρχή αιτήσεις θα αιτιολογούνται. Θα δίνεται συνέχεια σε αυτές στο μέτρο των νομικών ή κανονιστικών εσωτερικών διατάξεων του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

Άρθρο 12
Τύπος της αίτησης της δικαστικής συνδρομής

1. Η αίτηση δικαστικής συνδρομής θα πρέπει να περιέχει τα ακόλουθα στοιχεία:

α) την αρχή από την οποία προέρχεται η αίτηση,

β) το αντικείμενο και το λόγο της αίτησης,

γ) εάν αυτό είναι δυνατόν, την ταυτότητα και την υπηκοότητα του περί ου η αίτηση προσώπου,

δ) το όνομα και τη διεύθυνση του παραλήπτη, εάν είναι απαραίτητο.

2. Εξάλλου, οι αιτήσεις δικαστικής συνδρομής θα αναφέρουν ενδεχομένως την κατηγορία και θα περιέχουν συνοπτική έκθεση των γεγονότων.

3. Η αίτηση για έρευνα ή κατάσχεση θα πρέπει να συνοδεύεται από εντολή του αρμόδιου δικαστή του αιτούντος Κράτους.

Άρθρο 13
Μέσο διαβίβασης

Η αίτηση δικαστικής συνδρομής και τα σχετικά με την εκτέλεσή της έγγραφα διαβιβάζονται δια της διπλωματικής οδού.

Άρθρο 14
Καταγγελία αξιόποινων πράξεων

1. Κάθε καταγγελία διαβιβάζεται δια της διπλωματικής οδού.

2. Εάν οι πράξεις που προκάλεσαν την καταγγελία θεωρούνται από τις δικαστικές αρχές του Κράτους, προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, ως παράβαση, μπορεί να ασκηθεί επίσης δίωξη.

3. Για τη δίωξη μιας οδικής παράβασης εφαρμόζεται το δίκαιο του Κράτους, προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, δεδομένου ότι οι μόνοι κανόνες κυκλοφορίας που λαμβάνονται υπόψη είναι αυτοί που ισχύουν στον τόπο της παράβασης.

Άρθρο 15
Ανταλλαγές γνωστοποιήσεων
καταδίκης και δικαστικών αποφάσεων

Καθένα από τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα γνωστοποιεί στο ενδιαφερόμενο Μέρος τις ποινικές αποφάσεις και τα μεταγενέστερα μέτρα, που αφορούν τους υπηκόους του Μέρους αυτού και έχουν αποτελέσει αντικείμενο εγγραφής στο ποινικό μητρώο. Τα Υπουργεία Δικαιοσύνης κοινοποιούν μεταξύ τους τις γνωστοποιήσεις αυτές τουλάχιστον μια φορά το χρόνο.

Κατόπιν ρητής αιτήσεως, αποστέλλεται δια της αυτής οδού αντίγραφο της εκδοθείσας αποφάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ
ΕΚΔΟΣΗ

Άρθρο 16
Υποχρέωση έκδοσης

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη υποχρεώνονται να παραδίδουν αμοιβαία, σύμφωνα με τους κανόνες και υπό τους όρους που καθορίζονται από τα ακόλουθα άρθρα, τα άτομα τα οποία, ευρισκόμενα στο έδαφος του ενός εκ των δύο Κρατών, διώκονται για μια παράβαση ή καταζητούνται για την εκτέλεση ποινής ή ασφαλιστικού μέτρου από τις δικαστικές αρχές του αιτούντος Κράτους.

Άρθρο 17
Παραβάσεις για τις οποίες χορηγείται η έκδοση

1. Η έκδοση χορηγείται για τις πράξεις που τιμωρούνται από τους νόμους του αιτούντος Κράτους και του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφάλειας κατ' ανώτατο όριο τουλάχιστον ενός έτους ή με μεγαλύτερη ποινή. Εάν έχει επέλθει καταδίκη σε ποινή ή έχει επιβληθεί μέτρο ασφάλειας στο έδαφος του αιτούντος Κράτους, η επιβληθείσα κύρωση θα πρέπει να είναι διάρκειας τουλάχιστον τεσσάρων (4) μηνών.

2. Εάν η αίτηση εκδόσεως αφορά πολλές διαφορετικές πράξεις, που τιμωρούνται καθεμιά από το νόμο του αιτούντος Κράτους και του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφάλειας, αλλά από τις οποίες ορισμένες δεν πληρούν την προϋπόθεση σχετικά με το ύψος της ποινής, το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση μπορεί επίσης να χορηγήσει την έκδοση για τις τελευταίες αυτές.

Άρθρο 18
Έκταση του κανόνα της διπλής κατηγορίας

1. Εάν πρόκειται να προσδιορισθεί αν η πράξη ή η παράλειψη αποτελεί παράβαση της νομοθεσίας καθενός εκ των δύο Μερών, δεν θα λαμβάνεται υπόψη:

α) το γεγονός ότι οι νομοθεσίες των Μερών εντάσσουν ή όχι τις πράξεις ή τις παραλείψεις που συνιστούν την παράβαση στην ίδια κατηγορία παραβάσεων ή ορίζουν την παράβαση με το ίδιο όνομα·

β) το γεγονός ότι τα συστατικά στοιχεία της παράβασης είναι τα ίδια ή όχι στη νομοθεσία καθενός εκ των δύο Μερών, δεδομένου ότι μόνο το σύνολο των πράξεων ή παραλείψεων θα λαμβάνεται υπόψη.

2. Εάν η έκδοση ζητείται για μια παράβαση νόμου σχετικού με φόρους και δασμούς, τελωνειακά τέλη, έλεγχο συναλλάγματος ή άλλα φορολογικής φύσεως θέματα, δεν μπορεί να απορριφθεί για το λόγο ότι η νομοθεσία του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση δεν επιβάλλει τον ίδιο τύπο φόρων ή τελών.

Άρθρο 19
Πολιτικές παραβάσεις

1. Η έκδοση δεν θα χορηγείται, εάν η παράβαση για την οποία ζητείται θεωρείται από το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση ως παράβαση πολιτική ή ως σχετική με το είδος αυτό.

2. Για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, η απόπειρα κατά της ζωής ενός Αρχηγού Κράτους, ενός μέλους της οικογένειάς του ή ενός μέλους της Κυβέρνησης ενός εκ των Συμβαλλόμενων Μερών δεν θα θεωρείται ως πολιτική παράβαση.

Άρθρο 20

Δεν θα θεωρούνται επίσης ως πολιτικές παραβάσεις ή ως σχετικές με το είδος αυτό ή ως παραβάσεις που εμπνέονται από πολιτικά κίνητρα οι εγκληματικές πράξεις που στρέφονται κατά ενός Κράτους και στόχος ή φύση των οποίων είναι η πρόκληση τρόμου σε διακεκριμένες προσωπικότητες, ομάδες ατόμων ή στο κοινό.

Το ίδιο ισχύει κυρίως:

- για τις παραβάσεις που προβλέπονται από τη Σύμβαση για την καταστολή της παράνομης κατάληψης αεροσκαφών, που υπογράφηκε στη Χάγη στις 16 Δεκεμβρίου 1970,
- για τις παραβάσεις που προβλέπονται από τη Σύμβαση για την καταστολή παράνομων πράξεων που στρέφονται κατά της ασφάλειας της πολιτικής αεροπορίας, που υπογράφηκε στο Μόντρεαλ στις 23 Σεπτεμβρίου 1971,
- για τις παραβάσεις που προβλέπονται από τη Διεθνή Σύμβαση για την πρόληψη και καταστολή των παράνομων πράξεων κατά προσώπων που απολαμβάνουν διεθνούς προστασίας, συμπεριλαμβανομένων των διπλωματικών πρακτόρων, της 14ης Δεκεμβρίου 1973,
- για τις παραβάσεις που προβλέπονται από τη Διεθνή Σύμβαση κατά της σύλληψης ομήρων, της 17ης Δεκεμβρίου 1979.

Οι διατάξεις της πρώτης παραγράφου εφαρμόζονται ομοίως σε άλλες διεθνείς συμβάσεις της ίδιας μορφής, στις οποίες τα δύο Κράτη είναι ή θα γίνουν Μέρη, καθώς επίσης και σε εκείνες του ίδιου είδους, οι οποίες ήθελαν συνομολογηθεί στο μέλλον και στις οποίες τα δύο Κράτη θα ήσαν Μέρη.

Άρθρο 21

Για την εφαρμογή της Σύμβασης της Γενεύης της 28ης Ιουλίου 1951 σχετικά με το καθεστώς των προσφύγων, τα Συμβαλλόμενα Κράτη λαμβάνουν υπόψη τη σοβαρότητα των παραβάσεων, που αναφέρονται στο άρθρο 20 της παρούσας Σύμβασης, για να αποφασίσουν, ενδεχομένως, τον αποκλεισμό του εκζητούμενου προσώπου, από το δικαίωμα του ασύλου.

Άρθρο 22
Στρατιωτικές παραβάσεις

Η έκδοση δεν θα χορηγείται, εάν η παράβαση για την οποία ζητείται αφορά μόνο παραβίαση στρατιωτικών υποχρεώσεων και δεν συνιστά παράβαση κοινού δικαίου.

Άρθρο 23
Μη έκδοση των υπηκόων

1. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη δεν θα εκδίδουν πρόσωπα, η έκδοση των οποίων απαγορεύεται από την αντίστοιχη εσωτερική τους νομοθεσία.

2. Εάν το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση δεν εκδίδει ένα από τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, θα πρέπει χωρίς εξαίρεση ή αδικαιολόγητη καθυστέρηση να υποβάλει την υπόθεση στις αρμόδιες αρχές του για την άσκηση της ποινικής δίωξης. Προς το σκοπό αυτόν αποστέλλονται δωρεάν δια της διπλωματικής οδού οι φάκελοι με τις πληροφορίες και τα σχετικά με την παράβαση αντικείμενα. Το αιτούν Κράτος πληροφορείται για τη συνέχεια που θα έχει δοθεί.

Άρθρο 24
NON BIS IN IDEM, παραγραφή και αμνηστία

Η έκδοση δεν χορηγείται:

α) Εάν το εκζητούμενο πρόσωπο έχει δικασθεί οριστικά από τις αρμόδιες αρχές του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση ή ενός τρίτου Κράτους για την ή τις πράξεις, λόγω των οποίων ζητείται η έκδοση.

β) Εάν έχει επέλθει η παραγραφή της πράξης ή της ποινής, σύμφωνα με τη νομοθεσία του αιτούντος Κράτους ή του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

γ) Εάν έχει χορηγηθεί αμνηστία εντός του αιτούντος Κράτους ή εντός του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση υπό τον όρο ότι, στην τελευταία αυτή περίπτωση, η παράβαση είναι μεταξύ εκείνων που μπορούν να διωχθούν στο Κράτος αυτό, εάν έχουν διαπραχθεί εκτός του εδάφους του Κράτους αυτού από έναν αλλοδαπό.

Άρθρο 25
Τόπος διάπραξης και τρέχουσες διώξεις
για τις ίδιες πράξεις

Η έκδοση μπορεί να μη γίνει αποδεκτή:

α) Εάν η παράβαση διαπράχθηκε στο έδαφος του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

β) Εάν το εκζητούμενο πρόσωπο αποτελεί αντικείμενο διώξεων εκ μέρους του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση για την ή τις πράξεις, για τις οποίες ζητείται η έκδοση.

Άρθρο 26
Αίτηση και δικαιολογητικά έγγραφα

1. Η αίτηση εκδόσεως διατυπώνεται γραπτώς και υποβάλλεται δια της διπλωματικής οδού. Η μετέπειτα αλληλογραφία μεταξύ δύο Κρατών γίνεται επίσης δια της οδού αυτής.

2. Προς υποστήριξη της αίτησης θα υποβάλλονται:

α) Ακριβές αντίγραφο είτε μιας εκτελεστής καταδικαστικής απόφασης είτε ενός εντάλματος συλλήψεως ή κάθε άλλου εγγράφου με την ίδια ισχύ, που θα έχει εκδοθεί κατά τους τύπους που ορίζονται από το νόμο του αιτούντος Κράτους.

β) Έκθεση των γεγονότων για τα οποία ζητείται η έκδοση. Ο χρόνος και ο τόπος διάπραξής τους, ο νομικός χαρακτηρισμός τους, οι εφαρμοστέες νομικές διατάξεις θα αναφέρονται όσο το δυνατόν ακριβέστερα.

γ) Αντίγραφο των εφαρμοστέων νομικών διατάξεων, καθώς και όσο το δυνατόν ακριβής περιγραφή των χαρακτηριστικών του εκζητούμενου προσώπου και κάθε άλλη πληροφορία που θα μπορεί να προσδιορίσει την ταυτότητα και την υπηκοότητά του.

Άρθρο 27
Συμπληρωματικές πληροφορίες

Εάν οι πληροφορίες που έχουν κοινοποιηθεί από το αιτούν Κράτος αποδεικνύονται ανεπαρκείς για να επιτραπεί στο Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση να λάβει απόφαση σε εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, το τελευταίο αυτό Κράτος ζητά τις απαραίτητες πρόσθετες πληροφορίες και μπορεί να καθορίσει προθεσμία για την απόκτησή τους.

Άρθρο 28
Κανόνας ειδικότητας

1. Το άτομο που θα έχει παραδοθεί δεν διώκεται, δικάζεται ή κρατείται με σκοπό την εκτέλεση ποινής ή ασφαλιστικού μέτρου, ούτε υποβάλλεται σε κανέναν άλλο περιορισμό της ατομικής του ελευθερίας για ένα οποιοδήποτε γεγονός που προηγήθηκε της παράδοσης, διαφορετικό από αυτό που αιτιολόγησε την έκδοση, εκτός από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) Εάν το Κράτος που το παρέδωσε συγκατατίθεται σε αυτό. Για το σκοπό αυτόν υποβάλλεται αίτηση που θα συνοδεύεται από τα έγγραφα που προβλέπονται από το άρθρο 26 και από δικαστικά πρακτικά που αναγράφουν τις δηλώσεις του εκδοθέντος. Η συγκατάθεση αυτή δίνεται, εάν η παράβαση για την οποία ζητείται επισύρει αυτή η ίδια την υποχρέωση εκδόσεως, υπό τους όρους της παρούσας Σύμβασης.

β) Εάν, έχοντας τη δυνατότητα να το πράξει, το εκδοθέν πρόσωπο δεν εγκατέλειψε, εντός των σαράντα πέντε (45) ημερών που ακολουθούν την οριστική αποφυλάκισή του, το έδαφος του Κράτους στο οποίο παραδόθηκε ή εάν επέστρεψε σ' αυτό, αφού το είχε εγκαταλείψει.

2. Ωστόσο, το αιτούν Κράτος μπορεί να λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για μια πιθανή απέλαση από το έδαφος αφ' ενός και μια διακοπή της παραγραφής αφ' ετέρου, σύμφωνα με τη νομοθεσία του, συμπεριλαμβανομένης της προσφυγής σε μια ερήμην διαδικασία.

3. Εάν ο χαρακτηρισμός που έχει δοθεί στην παράνομη πράξη τροποποιηθεί στη διάρκεια της διαδικασίας, το εκδοθέν πρόσωπο διώκεται ή δικάζεται μόνο στο μέτρο που τα συστατικά στοιχεία της παράβασης, που έχει χαρακτηρισθεί διαφορετικά, θα επέτρεπαν την έκδοση.

Άρθρο 29
Επανέκδοση σε τρίτο Κράτος

Εκτός από την περίπτωση που προβλέπεται στην παράγραφο 1. (β) του άρθρου 28, η συγκατάθεση του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση είναι αναγκαία για να επιτραπεί στο αιτούν Κράτος να παραδώσει σε ένα τρίτο Κράτος το άτομο που έχει παραδοθεί σ' αυτό και που ήταν καταζητούμενο από το τρίτο Κράτος για παραβάσεις που προηγήθηκαν της παράδοσης. Το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση μπορεί να απαιτεί την προσαγωγή των εγγράφων που προβλέπονται από την παράγραφο 2 του άρθρου 26.

Άρθρο 30
Προσωρινή σύλληψη

1. Σε επείγουσα περίπτωση, οι αρμόδιες αρχές του αιτούντος Κράτους μπορούν να ζητούν την προσωρινή σύλληψη του εκζητουμένου προσώπου. Οι αρμόδιες αρχές του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση αποφασίζουν για την αίτηση αυτή, σύμφωνα με το νόμο του Κράτους αυτού.

2. Η αίτηση προσωρινής σύλληψης αναφέρει την ύπαρξη ενός εκ των εγγράφων που προβλέπονται στην παράγραφο 2. (α) του άρθρου 26 και γνωστοποιεί την πρόθεση να αποστείλει αίτηση εκδόσεως. Αναφέρει την παράβαση για την οποία ζητείται η έκδοση, το χρόνο και τον τόπο διάπραξής της καθώς και, εάν αυτό είναι δυνατό, την περιγραφή των χαρακτηριστικών του εκζητουμένου προσώπου.

3. Η αίτηση προσωρινής σύλληψης διαβιβάζεται στις αρμόδιες αρχές του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση είτε δια της διπλωματικής οδού είτε απευθείας ταχυδρομικώς ή τηλεγραφικώς, είτε μέσω της Διεθνούς Οργάνωσης για τη δίωξη του Εγκλήματος (INTERPOL) είτε με κάθε άλλο έγγραφο μέσο ή καθιστάμενο αποδεκτό από το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση. Η αιτούσα αρχή πληροφορείται χωρίς καθυστέρηση για τη συνέχεια που έχει δοθεί στην αίτησή της.

4. Η προσωρινή σύλληψη λήγει, εάν εντός προθεσμίας είκοσι (20) ημερών από τη σύλληψη το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση δεν έχει επιληφθεί της αιτήσεως εκδόσεως και των εγγράφων που αναφέρονται στο άρθρο 26. Δεν πρέπει, σε καμιά περίπτωση, να υπερβαίνει τις σαράντα (40) ημέρες από τη σύλληψη. Ωστόσο, η προσωρινή αποφυλάκιση είναι δυνατή κάθε στιγμή, με εξαίρεση τη λήψη από το Κράτος, από το οποίο εζητήθη η έκδοση, των μέτρων εκείνων που κρίνει αναγκαία για να αποφευχθεί η φυγή του εκζητουμένου προσώπου.

5. Η αποφυλάκιση δεν αποκλείει μια νέα σύλληψη και έκδοση σε περίπτωση μεταγενέστερης λήψης της αίτησης εκδόσεως.

Άρθρο 31
Συρροή αιτήσεων

Εάν η έκδοση ζητείται συγχρόνως από πολλά Κράτη είτε για τις ίδιες πράξεις είτε για διαφορετικές, το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση αποφασίζει ελεύθερα, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις περιστάσεις και κυρίως τη δυνατότητα μιας μετέπειτα έκδοσης μεταξύ των αιτούντων Κρατών, τις αντίστοιχες ημερομηνίες των αιτήσεων, τη σχετική βαρύτητα και τον τόπο διάπραξης των παραβάσεων.

Άρθρο 32
Παράδοση του εκδοθέντος

1. Το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση γνωστοποιεί στο αιτούν Κράτος δια της διπλωματικής οδού την απόφασή του σχετικά με την έκδοση.

2. Κάθε απόρριψη, ολική ή μερική, αιτιολογείται.

3. Σε περίπτωση αποδοχής της αιτήσεως το αιτούν Κράτος πληροφορείται τον τόπο και την ημερομηνία παράδοσης, καθώς και το χρόνο που το εκζητούμενο πρόσωπο κρατήθηκε με σκοπό την έκδοση.

4. Υπό την επιφύλαξη της προβλεπόμενης στην τελευταία παράγραφο του παρόντος άρθρου περίπτωσης, εάν το εκζητούμενο πρόσωπο δεν παρελήφθη στην καθορισθείσα ημερομηνία, μπορεί να αφεθεί ελεύθερο μετά την εκπνοή δεκαπενθήμερης προθεσμίας, υπολογιζομένης από την ημερομηνία αυτήν και σε κάθε περίπτωση απελευθερώνεται μετά τη λήξη προθεσμίας τριάντα (30) ημερών. Το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση μπορεί να αρνηθεί την έκδοση για την ίδια πράξη.

5. Στην περίπτωση εξαιρετικών περιστάσεων, που εμποδίζουν την παράδοση ή την παραλαβή του προς έκδοση προσώπου, το ενδιαφερόμενο Κράτος πληροφορεί σχετικά το άλλο Κράτος πριν από τη λήξη προθεσμίας. Τα δύο Κράτη συμφωνούν για μια άλλη ημερομηνία παράδοσης και μπορούν να εφαρμοσθούν οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρο 33
Αναβληθείσα παράδοση ή παράδοση υπό όρους

1. Το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση μπορεί να αναβάλλει την παράδοση του διωκόμενου ή καταδικασθέντος προσώπου για μια άλλη παράβαση από αυτή που προκάλεσε την αίτηση εκδόσεως μέχρι τη λήξη της δίωξης ή την έκτιση της ποινής του.

2. Εάν η παράδοση αναβάλλεται, το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση μπορεί να παραδίδει προσωρινά το προς έκδοση πρόσωπο στο αιτούν Κράτος εν όψει ορισμένων διαδικαστικών πράξεων. Μετά τη λήξη της ποινικής δίωξης, το αιτούν Κράτος επιστρέφει το πρόσωπο στο Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

Άρθρο 34
Παράδοση αποδεικτικών στοιχείων

1. Κατόπιν αιτήσεως του αιτούντος Κράτους, όλα τα αντικείμενα που έχουν σχέση με την παράβαση ή που μπορούν να χρησιμεύσουν ως αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία έχουν βρεθεί στην κατοχή του εκζητουμένου προσώπου κατά τη στιγμή της σύλληψής του ή που έχουν ανακαλυφθεί στη συνέχεια, κατάσχονται και παραδίδονται στο Κράτος αυτό.

2. Η παράδοση αυτή πραγματοποιείται ακόμη και αν η έκδοση δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί, λόγω απόδρασης ή θανάτου του εκζητουμένου προσώπου.

3. Διατηρούνται ωστόσο τα δικαιώματα που έχουν αποκτήσει επί των αντικειμένων αυτών το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση ή τρίτοι.

Εάν υπάρχουν παρόμοια δικαιώματα, τα αντικείμενα επιστρέφονται, τα ταχύτερο δυνατόν και άνευ εξόδων, μετά το πέρας της διαδικασίας στο Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

4. Το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα μπορεί να διατηρήσει το δικαίωμα να κρατήσει προσωρινώς τα κατασχεθέντα αντικείμενα, εφόσον τα θεωρεί απαραίτητα στην ποινική διαδικασία. Μπορεί επίσης, κατά τη διαβίβασή τους, να διατηρήσει το δικαίωμα της απόδοσής τους για τον ίδιο λόγο, υποχρεούμενο να τα επιστρέψει με τη σειρά του, μόλις αυτό καταστεί δυνατόν.

Άρθρο 35
Διαμεταγωγή

Η διαμεταγωγή μέσω του εδάφους ενός εκ των Συμβαλλόμενων Μερών επιτρέπεται κατόπιν αιτήσεως, που αποστέλλεται δια της διπλωματικής οδού, λαμβανομένων υπόψη των απαιτούμενων όρων για την έκδοση.

Άρθρο 36
Αεροπορική μεταφορά

Στην περίπτωση μεταφοράς δια της αεροπορικής οδού, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις:

α) Εάν δεν προβλέπεται η προσγείωση, το αιτούν Κράτος ειδοποιεί το Κράτος πάνω από το έδαφος του οποίου γίνεται η πτήση και πιστοποιεί την ύπαρξη ενός εκ των εγγράφων που προβλέπονται στην παράγραφο 2 (α) του άρθρου 26. Στην περίπτωση τυχαίας προσγείωσης, η δήλωση αυτή έχει τα αποτελέσματα της αίτησης προσωρινής σύλληψης που αναφέρεται στο άρθρο 30 και το αιτούν Κράτος θα αποστέλλει κανονική αίτηση εκδόσεως.

β) Εάν προβλέπεται η προσγείωση, το αιτούν Κράτος θα αποστέλλει αίτηση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 26.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III
ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 37
Μετάφραση

Οι αιτήσεις και τα άλλα έγγραφα συνοδεύονται από μετάφραση στη γαλλική γλώσσα.

Άρθρο 38
Επικύρωση

Τα έγγραφα που διαβιβάζονται σε εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης απαλλάσσονται από κάθε τύπο επικύρωσης.

Άρθρο 39
Έξοδα

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη παραιτούνται της καταβολής των εξόδων που προέκυψαν από την έκδοση ή από τη δικαστική συνδρομή, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης. Τα έξοδα διαμεταγωγής ή πραγματογνωμοσύνης καταβάλλονται από το αιτούν Κράτος.

Άρθρο 40
Επικύρωση, έναρξη ισχύος και καταγγελία

Η παρούσα Σύμβαση θα επικυρωθεί και τα έγγραφα επικύρωσης θα ανταλλαγούν, όταν θα είναι δυνατό στην Τύνιδα.

Θα αρχίσει να ισχύει τριάντα (30) ημέρες μετά την ανταλλαγή των εγγράφων επικύρωσης.

Η παρούσα Σύμβαση μπορεί να καταγγελθεί από καθένα από τα δύο Κράτη. Η καταγγελία θα αρχίσει να ισχύει ένα (1) χρόνο μετά την ημερομηνία γνωστοποίησής της στο άλλο Κράτος.

Σε πίστωση των παραπάνω, οι Πληρεξούσιοι υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση και έθεσαν τη σφραγίδα τους.

Έγινε στην Αθήνα, στις 6 Ιουλίου 1994 σε έξι αντίτυπα εκ των οποίων δύο στην ελληνική γλώσσα, δύο στην αραβική γλώσσα και δύο στη γαλλική, με καθένα από τα έξι κείμενα να έχει την ίδια ισχύ. Σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ του αραβικού και του ελληνικού κειμένου θα ισχύσει το γαλλικό κείμενο.

Για την Ελληνική Δημοκρατία	Για τη Δημοκρατία της Τυνησίας
Ο Υπουργός Δικαιοσύνης	Ο Υπουργός Δικαιοσύνης
(υπογραφή) Γεώργιος Κουβελάκης	(υπογραφή) Sadok Chaabane

C O N V E N T I O N

entre la République Hellénique et la République Tunisienne sur l'extradition et l'entraide judiciaire en matière pénale

***

Le Président de la République Hellénique
et
Le Président de la République Tunisienne

Désireux de maintenir et de resserrer les liens qui unissent leurs deux pays et notamment de régler les rapports entre les deux pays dans le domaine de l'extradition et de l'entraide judiciaire en matière pénale sont convenus de conclure une convention et ont désigné à cet effet comme leurs Plénipotentiaires:

Le Président de la République Hellénique
M. Georges KOUVELAKIS
et
Le Président de la République Tunisienne
M. Sadok CHAABANE

Les Plénipotentiaires après avoir échangé leurs pleins pouvoirs, reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions qui suivent:

CHAPITRE I
L'entraide judiciaire en matière pénale

ARTICLE 1
Obligation d'entraide

Les parties contractantes s'engagent à s'accorder selon les règles et sous les conditions déterminées par les articles suivants, l'entraide judiciaire dans toute affaire pénale.

ARTICLE 2

Exceptions

L´entraide judiciaire ne sera pas accordée:

a) Si la demande vise des infractions considérées par l´Etat requis soit comme des infractions politiques, soit comme des infractions connexes à des infractions politiques, soit comme des infractions qui consistent uniquement dans la violation d´obligations militaires.

b) Si l´Etat requis estime que l´exécution de la demande est de nature à porter atteinte à sa souveraineté, à sa sécurité ou à son ordre public.

ARTICLE 3

Motivation du refus

Tout refus d´entraide sera motivé.

ARTICLE 4

Exécution des demandes

1) L´Etat requis fera exécuter dans la forme prévue par sa législation les demandes d´entraide relatives à une affaire pénale qui lui seront adressées par les autorités compétentes de l´Etat requérant et qui ont pour objet d´accomplir des actes d´instruction, de communiquer des objets, des dossiers ou des documents.

2) L´Etat requis pourra transmettre seulement des copies ou photocopies, certifiées conformes, des dossiers ou documents demandés. Toutefois, si l´Etat requérant demande expressément la communication des originaux, il sera donné suite à cette demande dans toute la mesure du possible.

ARTICLE 5

Remise des objets

1) L'Etat requis pourra surseoir à la remise des objets, dossiers ou documents dont la communication est demandée, s'ils lui sont nécessaires pour une procédure pénale en cours.

2) Les objets ainsi que les originaux des dossiers et documents qui auront été communiqués en exécution d'une demande d'entraide judiciaire seront renvoyés aussitôt que possible par l'Etat requérant à l'Etat requis, à moins que celui-ci n'y renonce.

ARTICLE 6

Remise d'actes de procédure et signification de décisions en matière pénale

1) L'Etat requis procédera à la remise des actes de procédure et à la signification des décisions en matière pénale qui lui seront envoyés à cette fin par l'Etat requérant; cette remise pourra être effectuée par simple transmission de l'acte ou de la décision au destinataire. Si l'Etat requérant le demande expressément, l'Etat requis effectuera la remise dans une des formes prévues par sa législation pour les significations analogues ou dans une forme spéciale compatible avec cette législation.

2) La preuve de la remise ou la signification se fera au moyen d'un récépissé daté et signé par le destinataire ou d'une déclaration de l'autorité compétente de l'Etat requis constatant le fait, la forme et la date de la remise ou de la signification. L'un ou l'autre de ces documents sera immédiatement transmis à l'Etat requérant.

3) Si la remise ou la signification n'a pu se faire, l'Etat requis en fera connaître immédiatement le motif à l'Etat requérant.

ARTICLE 7

Citation des témoins et experts

Le témoin ou l'expert qui n'aura pas déféré à une citation à comparaître dont la remise a été demandée ne pourra être soumis, alors même que cette citation contiendrait des injoctions, à aucune sanction ou mesure de contrainte, à moins qu'il ne se rende par la suite de son plein gré sur le territoire de l'Etat requérant et qu'il n'y soit régulièrement cité à nouveau.

ARTICLE 8

Frais de voyage et de séjour

1) Les frais de voyage et de séjour seront accordés au témoin ou à l'expert, d'après les tarifs et règlements en vigueur dans le pays où l'audition doit avoir lieu.

2) La demande de remise de la citation ou la citation elle même devra mentionner dans quelle mesure l'autorité compétente de l'Etat

requérant remboursera approximativement au témoin ou à l'expert les frais de voyage et de séjour et versera le cas échéant les indemnités.

Les autorités consulaires de l'Etat requérant doivent avancer au témoin ou à l'expert, sur sa demande, tout ou partie des frais de voyage et de séjour.

ARTICLE 9

Comparution de témoins détenus

1) Toute personne détenue dont la comparution personnelle en qualité de témoin ou aux fins de confrontation est demandée par l'Etat requérant sera transférée temporairement sur le territoire où l'audition doit avoir lieu sous condition de son renvoi dans le délai indiqué par l'Etat requis et sous réserve des dispositions de l'article 10 dans la mesure où celles-ci peuvent s'appliquer.

Le transfèrement pourra être refusé:

a) si la personne détenue n'y consent pas;
b) si sa présence est nécessaire dans une procédure pénale en cours sur le territoire de l'Etat requis;
c) si son transfèrement est susceptible de prolonger sa détention ou;
d) si d'autres considérations impérieuses s'opposent à son transfèrement sur le territoire de l'Etat requérant.

2) La personne transférée devra rester en détention sur le territoire de l'Etat requérant à moins que l'Etat requis ne demande sa mise en liberté.

ARTICLE 10

Immunité

1) Aucun témoin ni expert, de quelque nationalité qu'il soit, qui, à la suite d'une citation, comparaît devant les autorités judiciaires de l'Etat requérant ne pourra être ni poursuivi, ni détenu, ni soumis à aucune restriction de sa liberté individuelle sur le territoire de cet Etat pour des faits ou condamnations antérieurs à son départ du territoire de l'Etat requis.

2) Aucune personne, de quelque nationalité qu'elle soit, citée devant les autorités judiciaires de l'Etat requérant afin d'y répondre de faits pour lesquels elle fait l'objet de poursuites, ne pourra y être

ni poursuivie, ni détenue, ni soumise à aucune autre restriction de sa liberté individuelle pour des faits ou condamnations antérieurs à son départ du territoire de l´Etat requis et non visés par la citation.

3) L´immunité prévue au présent article cessera lorsque le témoin, l´expert ou la personne poursuivie, ayant eu la possibilité de quitter le territoire de l´Etat requérant pendant trente jours consécutifs, après que sa présence n´était plus requise par les autorités judiciaires sera néanmoins demeuré sur ce territoire ou y sera retourné après l´avoir quitté.

ARTICLE 11

Communication d´extraits du casier judiciaire

1) Les renseignements provenant du casier judiciaire, demandés dans une affaire pénale, seront communiqués dans la même mesure que s´ils étaient demandés par une autorité judiciaire de l´Etat requis.

2) Les demandes émanant d´un Tribunal civil ou d´une autorité administrative seront motivées. Il y sera donné suite dans la mesure des dispositions légales ou réglementaires internes de l´Etat requis.

ARTICLE 12

Forme de la demande d´entraide judiciaire

1) La demande d´entraide devra contenir les indications suivantes:

a) l´autorité dont émane la demande;

b) l´objet et le motif de la demande;

c) dans la mesure du possible, l´identité et la nationalité de la personne en cause,

d) le nom et l´adresse du destinataire s´il y a lieu.

2) En outre, les demandes d´entraide mentionneront, le cas echéant, l´inculpation et contiendront un exposé sommaire des faits.

3) La demande de perquisition ou de saisie devra être accompagnée par un mandat du juge compétent de l´Etat requérant.

ARTICLE 13

Voie à suivre

La demande d´entraide et les pièces relatives à son exécution seront transmises par la voie diplomatique.

ARTICLE 14

Dénonciation des faits punissables

1) Toute dénonciation sera transmise par la voie diplomatique.

2) Si les faits motivant la dénonciation sont considérés par les autorités judiciaires de l´Etat requis comme une contravention, la poursuite est aussi permise.

3) Aux fins de poursuite d´une infraction routière, le droit de l´Etat requis sera applicaple, étant entendu que les seules règles de circulation prises en considération seront celles en vigueur au lieu de l´infraction.

ARTICLE 15

Echanges d´avis de condamnation et des décisions de justice

Chacune des Parties Contractantes donnera à la Partié intéressée avis des sentences pénales et des mesures postérieures qui concernent les nationaux de cette Partie et ont fait l´objet d´une inscription au casier judiciaire. Les Ministères de la Justice se communiqueront ces avis au moins une fois par an.

Sur demande expresse, il sera envoyé, par la même voie, une copie de la décision intervenue.

CHAPITRE II

L´extradition

ARTICLE 16

Obligation d´extrader

Les Parties Contractantes s´engagent à se livrer réciproquement, selon les règles et sous les conditions déterminées par les articles suivants, les individus qui, se trouvant sur le territoire de l´un des deux Etats, sont poursuivis pour une infraction ou recherchés aux fins d´exécution d´une peine ou d´une mesure de sûreté par les autorités judiciaires de l´Etat requérant.

ARTICLE 17

Faits donnant lieu à extradition

1) Donneront lieu à extradition les faits punis par les lois de l´Etat requérant et de l´Etat requis d´une peine privative de liberté ou d´une mesure de sûreté privative de liberté d´un maximum d´au moins un an ou d´une peine plus sévère. Lorsqu´une condamnation à une peine

est intervenue ou qu'une mesure de sûreté a été infligée sur le territoire de l'Etat requérant, la sanction prononcée devra être d'une durée d'au moins quatre mois.

2) Si la demande d'extradition vise plusieurs faits distincts punis chacun par la loi de l'Etat requérant et de l'Etat requis d'une peine privative de liberté ou d'une mesure de sûreté privative de liberté, mais dont certains ne remplissent pas la condition relative au taux de la peine, l'Etat requis aura la faculté d'accorder également l'extradition pour ces derniers.

ARTICLE 18

Etendue de la règle de la double incrimination

1) Lorsqu'il s'agit de déterminer si le fait ou l'omission est une infraction à la législation de chacune des parties, il n'est pas tenu compte:

a) du fait que les législations des parties rangent ou non les actes ou omissions constituant l'infraction dans la même catégorie d'infractions ou désignent l'infraction par le même nom.

b) du fait que les éléments constitutifs de l'infraction sont ou non les mêmes dans la législation de chacune des parties, étant entendu que seule la totalité des actes ou omissions sera prise en considération.

2) Lorsque l'extradition est demandée pour une infraction à une loi relative aux taxes et impôts, aux droits de douane, au contrôle des changes ou à d'autres aspects de la fiscalité, elle ne peut être refusée au motif que la législation de l'Etat requis n'impose pas le même type de taxe ou de droit.

ARTICLE 19

Infractions politiques

1) L'extradition ne sera pas accordée si l'infraction pour laquelle elle est demandée est considerée par l'Etat requis comme une infraction politique ou comme une infraction connexe à une telle infraction.

2) Pour l'application de la présente convention, l'attentat à la vie d'un Chef d'Etat, d'un membre de sa famille ou d'un membre du Gouvernement de l'une des Parties Contractantes ne sera pas considéré comme infraction politique.

ARTICLE 20

1. Ne seront pas, non plus, considérés comme infractions politiques ou comme infractions connexés à de telles infractions, ou comme infractions inspirées par des mobiles politiques, les faits criminels dirigés contre un Etat et dont le but ou la nature est de provoquer la terreur chez des personnalités déterminées, des groupes de personnes ou dans le public. Il en est ainsi notamment:

-des infractions prévues par la Convention pour la répression de la capture illicite d'aeronefs signée à la Haye le 16 décembre 1970.

-des infractions prévues par la Convention pour la répression d'actes illicites dirigés contre la sécurité de l'aviation civile, signée à Montréal le 23 septembre 1971.

- des infractions prévues par la Convention internationale sur la prévention et la répression des infractions contre les personnes jouissant d'une protection internationale, y compris les agents diplomatiques du 14 décembre 1973.

- des infractions prévues par la Convention internationale contre la prise d'otages du 17 décembre 1979.

2. Les dispositions du paragraphe 1er s'appliquent également aux autres conventions internationales du même type auxquelles les deux Etats sont ou seront parties, ainsi qu'à celles du même genre qui seraient conclues dans l'avenir et auxquelles les deux états seraient parties.

ARTICLE 21

Aux fins d'application de la Convention de Genève du 28 juillet 1951 relative au statut des réfugiés les Etats contractants tiennent compte de la gravité des infractions visées à l'article 20 de la présente Convention pour décider, le cas échéant, de l'exclusion de l'individu réclamé, du bénéfice du droit d'asile.

ARTICLE 22

Infractions militaires

L'extradition ne sera pas accordée si l'infraction pour laquelle elle est demandée consiste uniquement dans la violation d'obligations militaires, et ne constitue pas une infraction de droit commun.

ARTICLE 23

Non extradition des nationaux

1) Les parties Contractantes n'extraderont pas les personnes dont l'extradition est interdite par leurs droits internes respectifs.

2) Si l'Etat requis n'extrade pas une des personnes visées au paragraphe 1 du présent article, il devra, sans exception ni retard injustifié, soumettre l'affaire à ses autorités compétentes pour l'exercice de l'action pénale. A cet effet, les dossiers, informations et objets relatifs à l'infraction seront adressés gratuitement par la voie diplomatique. L'Etat requérant sera informé de la suite qui y aura été donnée.

ARTICLE 24

Non bis in idem, prescription et amnistie

L'extradition ne sera pas accordée:

a) si l'individu réclamé a été définitivement jugé par les autorités compétentes de l'Etat requis ou d'un Etat tiers pour le ou les faits à raison desquels l'extradition est demandée;

b) si la prescription de l'action ou de la peine est acquise d'après la législation de l'Etat requérant ou de l'Etat requis;

c) si une amnistie est intervenue dans l'Etat requérant ou si une amnistie est intervenue dans l'Etat requis à la condition que, dans ce dernier cas, l'infraction soit au nombre de celles qui peuvent être poursuivies dans cet Etat, lorsqu'elles ont été commises hors de son territoire par une personne qui lui est etrangère.

ARTICLE 25

Lieu de perpétration et poursuites en cours pour les mêmes faits

L'extradition pourra être refusée:

a) si l'infraction a été commise sur le territoire de l'Etat requis;

b) si l'individu réclamé fait l'objet de poursuites de la part de l'Etat requis pour le ou les faits à raison desquels l'extradition est demandée.

ARTICLE 26

Requête et pièces à l'appui

1) La demande d'extradition sera formulée par écrit et présentée par la voie diplomatique. La correspondance ultérieure entre les deux Etats se fera également par cette voie.

2) Il sera produit à l'appui de la requête:

a) l'expédition authentique soit d'une décision de condamnation exécutoire, soit d'un mandat d'arrêt ou de tout autre acte ayant la même force, délivré dans les formes prescrites par la loi de l'Etat requérant.

b) un exposé des faits pour lequels l'extradition est demandée. Le temps et le lieu de leur perpétration, leur qualification légale et les références aux dispositions légales qui leur sont applicables seront indiqués le plus exactement possible;

c)une copie des dispositions légales applicables ainsi que le signalement aussi précis que possible de l'individu réclamé et tous autres renseignements de nature à déterminer son identité et sa nationalité.

ARTICLE 27

Complément d'informations

Si les informations communiquées par l'Etat requérant se révèlent insuffisantes pour permettre à l'Etat requis de prendre une décision en application de la présente convention, ce dernier Etat demandera le complément d'informations nécessaires et pourra fixer un délai pour l'obtention de ces informations.

ARTICLE 28

Règle de la spécialité

1) L'individu qui aura été livré ne sera ni poursuivi, ni jugé, ni détenu en vue de l'exécution d'une peine ou d'une mesure de sûreté, ni soumis à toute autre restriction de sa liberté individuelle pour un fait quelconque antérieur à la remise, autre que celui ayant motivé l'extradition, sauf dans les cas suivants:

a) lorsque l'Etat qui l'a livré y consent. Une demande sera présentée à cet effet, accompagnée des pièces prévues à l'article 26 et d'un procès-verbal judiciaire consignant les déclarations de l'extradé. Ce consentement sera donné lorsque l'infraction pour laquelle il est demandé entraîne elle-même l'obligation d'extrader aux termes de la présente convention.

b) lorsqu'ayant eu la possibilité de le faire, l'individu extradé n'a pas quitté dans les quarante cinq jours qui suivent son élargissement définitif, le territoire de l'Etat auquel il a été livré ou s'il y est retourné après l'avoir quitté.

2) Toutefois, l'Etat requérant pourra prendre les mesures nécessaires en vue, d'une part, d'une expulsion éventuelle du territoire, d'autre part d'une interruption de la prescription conformément à sa législation, y compris le recours à une procédure par défaut.

3) Lorsque la qualification donnée au fait incriminé sera modifiée au cours de la procédure, l'individu extradé ne sera poursuivi ou jugé que

dans la mesure où les éléments constitutifs de l'infraction nouvellement qualifiée permettraient l'extradition.

ARTICLE 29

Réextradition à un Etat tiers

Sauf dans le cas prévu au paragraphe 1, alinéa (b) de l'article 28, le consentement de l'Etat requis sera nécessaire pour permettre à l'Etat requérant de livrer à un Etat tiers l'individu qui lui aura été remis et qui serait recherché par l'Etat tiers pour des infractions antérieures à la remise. L'Etat requis pourra exiger la production des pièces prévues au paragraphe 2 de l'article 26.

ARTICLE 30

Arrestation provisoire

1) En cas d'urgence, les autorités compétentes de l'Etat requérant pourront demander l'arrestation provisoire de l'individu recherché; les autorités compétentes de l'Etat requis statueront sur cette demande conformément à la loi de cet Etat.

2) La demande d'arrestation provisoire indiquera l'existence d'une des pièces prévues au paragraphe 2, alinéa (a) de l'article 26 et fera part de l'intention d'envoyer une demande d'extradition; elle mentionnera l'infraction pour laquelle l'extradition sera demandée, le temps et le lieu où elle a été commise ainsi que, dans la mesure du possible, le signalement de l'individu recherché.

3) La demande d'arrestation provisoire sera transmise aux autorités compétentes de l'Etat requis soit par la voie diplomatique, soit directement par la voie postale ou télégraphique, soit par l'Organisation Internationale de Police Criminelle (Interpol), soit par tout autre moyen laissant une trace écrite ou admis par l'Etat requis. L'autorité requérante sera informée sans délai de la suite donnée à sa demande.

4) L'arrestation provisoire pourra prendre fin, si dans le délai de vingt jours après l'arrestation, l'Etat requis n'a pas été saisi de la demande d'extradition et des pièces mentionnées à l'article 26; elle ne devra, en aucun cas, excéder quarante jours après l'arrestation. Toutefois, la mise en liberté provisoire est possible à tout moment, sauf pour l'Etat requis à prendre toute mesure qu'il estimera nécessaire en vue d'éviter la fuite de l'individu réclamé.

5) La mise en liberté ne s'opposera pas à une nouvelle arrestation et à l'extradition si la demande d'extradition parvient ultérieurement.

ARTICLE 31

Concours de requêtes

Si l´extradition est demandée concurrement par plusieurs Etats, soit pour les mêmes faits, soit pour des faits différents, l'Etat requis statuera librement, compte tenu de toutes circonstances et notamment de la possibilité d'une extradition ultérieure entre les Etats requérants, des dates respectives des demandes, de la gravité relative et du lieu des infractions.

ARTICLE 32

Remise de l'extradé

1) L´Etat requis fera connaître à l'Etat requérant par la voie diplomatique sa décision sur l'extradition.

2) Tout rejet complet ou partiel sera motivé.

3) En cas d'acceptation, l'Etat requérant sera informé du lieu et de la date de la remise, ainsi que de la durée de la détention subie en vue de l'extradition par l'individu réclamé.

4) Sous réserve du cas prévu au dernier paragraphe du présent article si l'individu réclamé n'a pas été reçu à la date fixée, il pourra être mis en liberté l'expiration d'un délai de quinze jours à compter de cette date et il sera en tout cas mis en liberté à l´expiration d'un délai de trente jours; L´Etat requis pourra refuser de l´extrader pour le même fait.

5) Dans le cas de circonstances exceptionnelles empêchant la remise ou la réception de l'individu à extrader, l'Etat intéressé en informera l'autre Etat avant l'expiration du délai. Les deux Etats se mettront d'accord sur une autre date de remise et les dispositions de l'alinéa précédent seront applicables.

ARTICLE 33

Remise ajournée ou conditionnelle

1) L'Etat requis pourra ajourner la remise de l'individu poursuivi ou condamné pour une autre infraction que celle motivant la demande d'extradition jusqu'à ce que la poursuite soit terminée ou qu'il ait purgé sa peine.

2) Si la remise est ajournée, l'Etat requis pourra remettre temporairement l'individu à extrader à l'Etat requérant en vue de certains actes de procédure. Après l'accomplissement de la poursuite pénale, l'Etat requérant rendra l'individu à l'Etat requis.

ARTICLE 34

Remise des pièces à conviction

1) A la demande de l'Etat requérant, tous les objets provenant de l'infraction ou pouvant servir de pièces à conviction qui seront trouvés à la possession de l'individu réclamé au moment de son arrestation ou qui seront découverts ultérieurement, seront saisis et remis à cet Etat.

2) Cette remise pourra être effectuée même si l'extradition ne peut s'accomplir par suite de l'évasion ou de la mort de l'individu réclamé.

3) Sont toutefois réservés les droits que l'Etat requis ou des tiers auraient acquis sur ces objets. Si de tels droits existent, les objets seront, le procès terminé, restitués le plus tôt possible et sans frais à l'Etat requis.

4) L'Etat requis pourra retenir temporairement les objets saisis s'il les juge nécessaires pour une procédure pénale. Il pourra de même, en les transmettant, se réserver leur restitution pour le même motif en s'obligeant à les renvoyer à son tour dès que faire se pourra.

ARTICLE 35

Transit

Le transit à travers le territoire de l'une des Parties Contractantes sera accordé sur demande adressée par la voie diplomatique compte tenu des conditions requises pour l'extradition.

ARTICLE 36

Transport par la voie aérienne

Dans le cas où la voie aérienne sera utilisée, il sera fait application des dispositions suivantes:

a) lorsqu'un atterrissage ne sera pas prévu, l'Etat requérant avertira l'Etat dont le territoire sera survolé, et attestera l'existence d'une des pièces prévues au paragraphe 2 alinéa (a) de l'article 26. Dans le cas d'atterrissage fortuit, cette déclaration produira les effets de la demande d'arrestation provisoire visée à l'article 30 et l'Etat requérant adressera une demande régulière d'extradition.

b) lorsqu'un atterrissage sera prévu l'Etat requérant adressera une demande conformément aux dispositions de l'article 26.

CHAPITRE III

Dispositions finales

ARTICLE 37

Traduction

Les demandes et les autres documents seront accompagnés d'une traduction en langue française.

ARTICLE 38

Légalisation

Les pièces et documents transmis en application de la présente convention seront dispensés de toute formalité de légalisation.

ARTICLE 39

Frais

Les Parties Contractantes renonceront au remboursement des frais occasionnés, sur leurs territoires respectifs, par l'extradition ou par l'entraide conformément aux dispositions de la présente convention. Les frais de transit ou d'expertise seront à la charge de l'Etat requérant.

ARTICLE 40

Ratification, entrée en vigueur et dénonciation

La présente convention sera ratifiée et les instruments de ratification seront échangés aussitôt que possible à Tunis. Elle entrera en vigueur trente jours après l'échange des instruments de ratification.

Elle pourra être dénoncée par chacun des deux Etats. La dénonciation prendra effet un an après la date à laquelle elle aura été notifiée à l'autre Etat.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ont signé la présente convention et y ont apposé leur sceau.

Fait à Athènes le 6 juillet 1994 en six originaux dont deux en langue arabe deux en langue grecque et deux en langue française, chacun des six textes faisant également foi. En cas de divergence entre le texte arabe et le texte grec, la référence se fera au texte français.

Pour la République Hellénique
Le Ministre de la Justice

Georges KOUVELAKIS

Pour la République Tunisienne
Le Ministre de la Justice

Sadok CHAABANE

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, και της Σύμβασης που κυρώνεται από την ολοκλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 40 αυτής.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 16 Ιουνίου 1995

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
Κ. ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ	**Α. ΠΕΠΟΝΗΣ**

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 16 Ιουνίου 1995

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Α. ΠΕΠΟΝΗΣ

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

Εκδίδει την ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ από το 1833

Διεύθυνση : Καποδιστρίου 34
Ταχ. Κώδικας : 104 32
TELEX : 22.3211 YPET GR
FAX : 5234312

Οι Υπηρεσίες του **ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ** λειτουργούν καθημερινά από **8.00΄** έως **13.00΄**

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

* Πώληση ΦΕΚ όλων των Τευχών Σολωμού 51 τηλ.: 52.39.762
* ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ: Σολωμού 51 τηλ.: 52.48.188
* Για φωτοαντίγραφα παλαιών τευχών στην οδό Σολωμού 51 τηλ.: 52.48.141
* Τμήμα πληροφόρησης: Για τα δημοσιεύματα των ΦΕΚ Σολωμού 51 τηλ.: 52.25.713 – 52.49.547

* Οδηγίες για δημοσιεύματα Ανωνύμων Εταιρειών και ΕΠΕ τηλ.: 52.48.785

  Πληροφορίες για δημοσιεύματα Ανωνύμων Εταιρειών και ΕΠΕ τηλ.: 52.25.761

* Αποστολή ΦΕΚ στην επαρχία με καταβολή της αξίας του δια μέσου Δημοσίου Ταμείου Για πληροφορίες: τηλ.: 52.48.320

Τιμές κατά τεύχος της ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ:

Κάθε τεύχος μέχρι 8 σελίδες δρχ. 100. Από 9 σελίδες μέχρι 16 δρχ. 150, από 17 έως 24 δρχ. 200

Από 25 σελίδες και πάνω η τιμή πώλησης κάθε φύλλου (8σέλιδου ή μέρους αυτού) αυξάνεται κατά 50 δρχ.

Μπορείτε να γίνετε συνδρομητής για όποιο τεύχος θέλετε. Θα σας αποστέλλεται με το Ταχυδρομείο.

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Κωδικός αριθ. κατάθεσης στο Δημόσιο Ταμείο 2531		Κωδικός αριθ. κατάθεσης στο Δημόσιο Ταμείο 3512
Η ετήσια συνδρομή είναι:		Ποσοστό 5% υπέρ του Ταμείου Αλληλοβοηθείας του Προσωπικού (ΤΑΠΕΤ)
α) Για το Τεύχος Α΄	Δρχ. 20.000	Δρχ. 1.000
β) » » » Β΄	» 40.000	» 2.000
γ) » » » Γ΄	» 10.000	» 500
δ) » » » Δ΄	» 40.000	» 2.000
ε) » » » Αναπτυξιακών Πράξεων	» 25.000	» 1.250
στ) » » » Ν.Π.Δ.Δ.	» 10.000	» 500
ζ) » » » ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	» 5.000	» 250
η) » » » Δελτ. Εμπ.& Βιομ. Ιδ.	» 10.000	» 500
θ) » » » Αν. Ειδικού Δικαστηρίου	» 3.000	» 150
ι) » » » Α.Ε. & Ε.Π.Ε.	» 210.000	» 10.500
ια) Για όλα τα Τεύχη εκτός ΤΑΕ-ΕΠΕ	» 110.000	» 5.500

Πληροφορίες: τηλ. 52.48.320

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ